

Ο ΜΑΞΙΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

Ο ΜΑΞΙΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

ΤΑ ΔΕΛΦΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΤΑΧΜΑΖΙΔΟΥ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΙΟΥΛΙΑΝ ΤΟΜΑΣ

στην οικογένειά μου

Created & published on StoryJumper™ ©2019 StoryJumper, Inc.
All rights reserved. Sources: storyjumper.com/attribution

Listen to this book:
storyj.mp/ae6vsvpazc6i

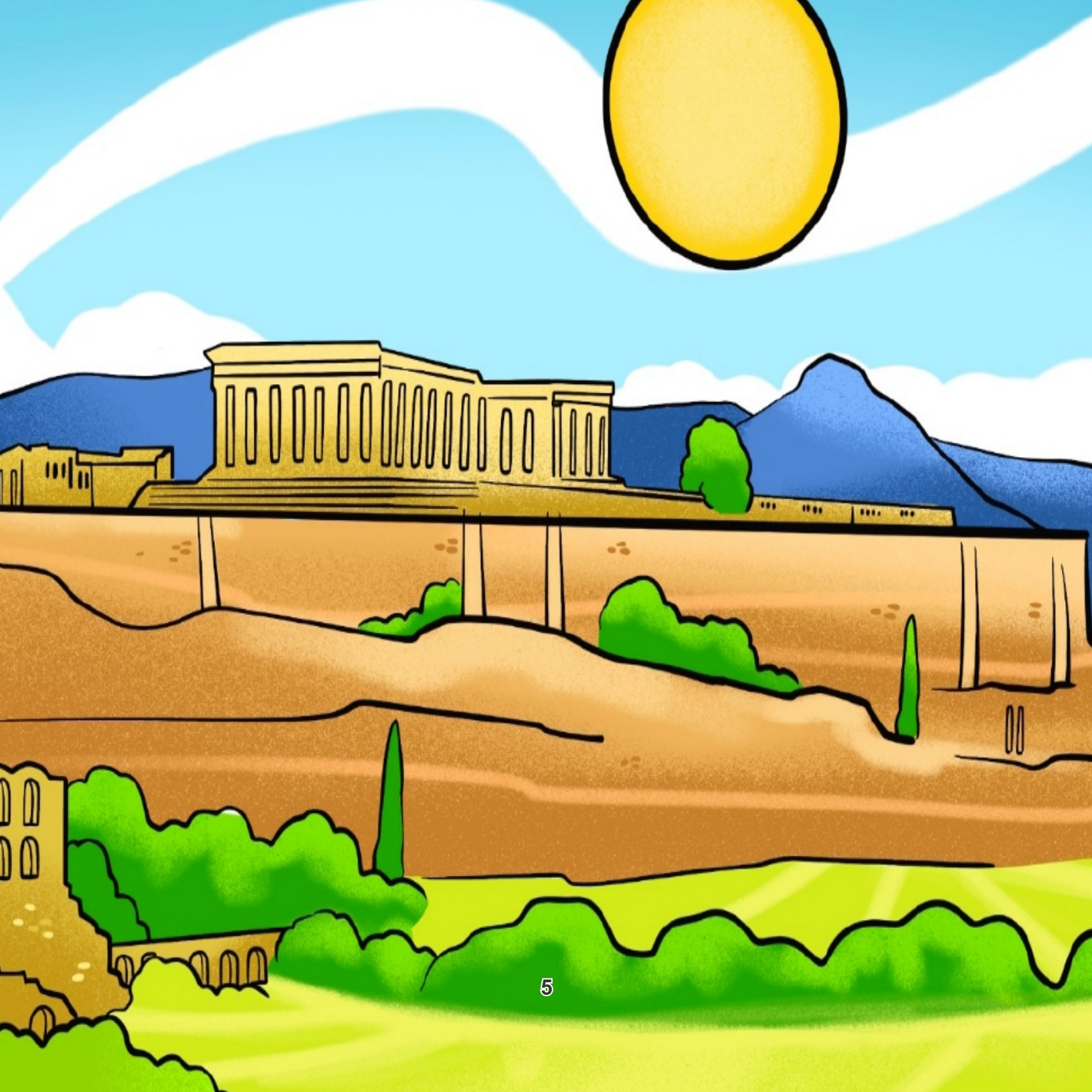
Ο Μάξιμος, είναι ένα από τα χιλιάδες ελληνόπουλα που ζουν στην Αμερική. Οι παππούδες του εγκαταστάθηκαν εκεί πριν πολλά χρόνια, όμως δεν ξέχασαν ποτέ την αγαπημένη τους πατρίδα την Ελλάδα.

Είχαν μιλήσει στο Μάξιμο για αυτή τόσες πολλές φορές που ο Μάξιμος ονειρευόταν πια τη μέρα που θα την έβλεπε από κοντά. Έτσι, όταν οι γονείς του του ανακοίνωσαν ότι αυτό το καλοκαίρι θα πήγαιναν διακοπές στην Ελλάδα ο Μάξιμος πραγματικά ενθουσιάστηκε.

Ήταν πολύ χαρούμενος που θα επισκεπτόταν αυτό το θρυλικό μέρος της γης, για το οποίο είχε ακούσει τόσα πολλά πράγματα.

Στο σχολείο οι δάσκαλοί του είχαν μιλήσει πολλές φορές για τους 12 Θεούς του Ολύμπου, τις μάχες της Τροίας, το ταξίδι του Οδυσσέα, για τον Ηρακλή και τους 12 άθλους του, τους σοφούς και τους φιλόσοφους, τους μαθηματικούς και τους αστρονόμους, τους τραγωδούς, τους στρατηγούς και τους γενναίους πολεμιστές.

Τώρα όμως βρισκόταν ήδη σε αυτή τη μαγική χώρα και μαζί με την αδερφή του και τους γονείς του ήταν έτοιμοι να ανέβουν στο λεωφορείο που θα τους πήγαινε επίσκεψη μαζί με τους άλλους τουρίστες στο Μαντείο των Δελφών.

-Μπαμπά, τι είναι το Μαντείο των Δελφών; ρώτησε ο Μάξιμος τον πατέρα του καθώς περίμενε με ανυπομονησία να φτάσουν στον προορισμό τους.

-Α, Μάξιμε, είπε ο πατέρας, το Μαντείο των Δελφών είναι το πιο ιερό μέρος από όλα τα μέρη της αρχαίας Ελλάδας.

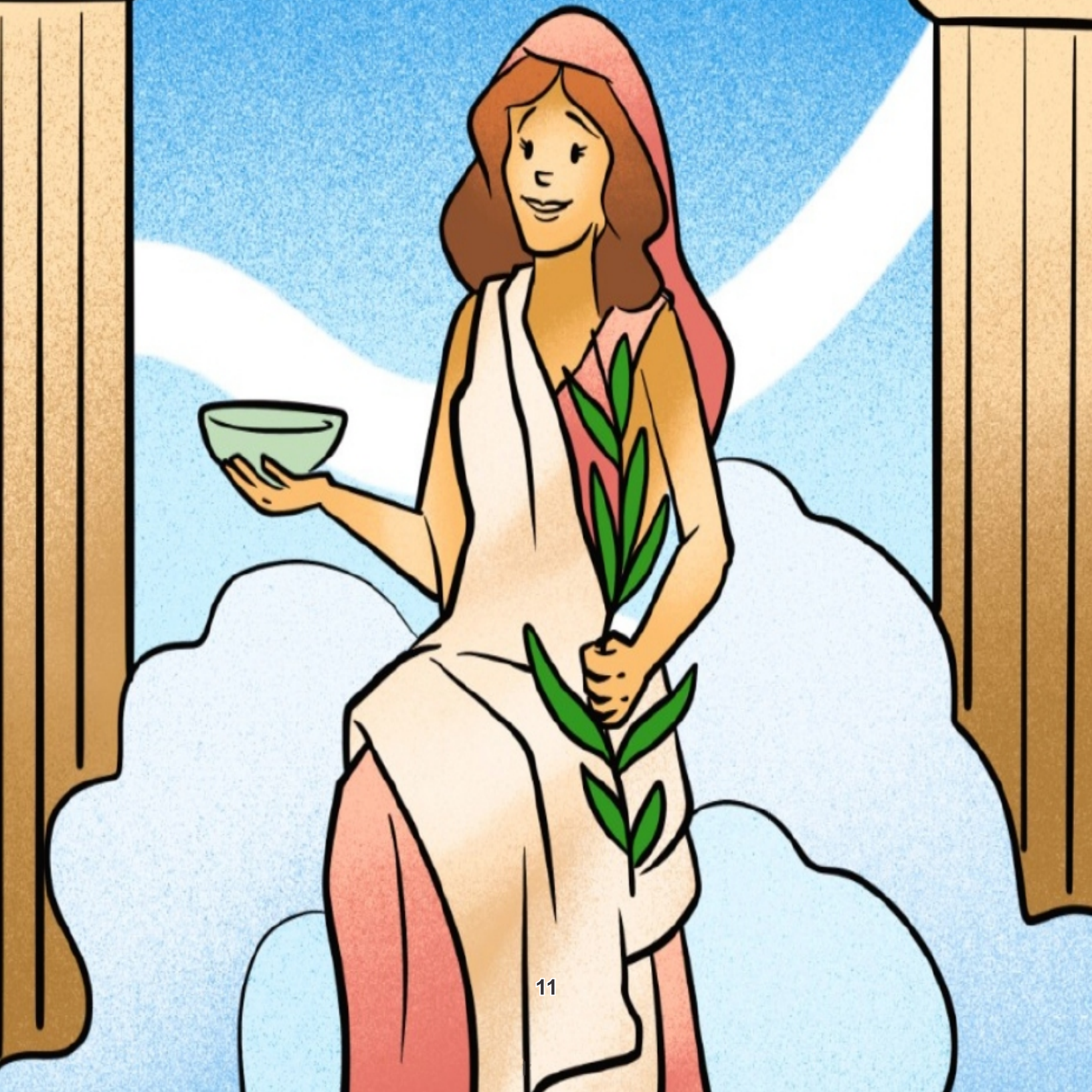
Λένε ότι ο Δίας, ο αρχηγός των Θεών, άφησε δύο αετούς, τον έναν προς την Ανατολή και τον άλλο προς τη Δύση και πως αυτοί συναντήθηκαν πάνω από το σημείο των Δελφών, γι' αυτό πίστευαν ότι είναι ο ομφαλός της Γης, δηλαδή το κέντρο της γης. Τότε οι Έλληνες έφτιαξαν ακριβώς σ' αυτό το σημείο έναν υπέροχο ναό που τον αφιέρωσαν στο Θεό Απόλλωνα, τον θεό του φωτός, της τέχνης και της μαντείας.

Μέσα σ' αυτόν το ναό δημιούργησαν το μεγάλο μαντείο των Δελφών.

Η Πυθία, η ιέρεια και μάντισσα του ναού, καθισμένη πάνω στον τρίποδά της, μασώντας φύλλα δάφνης και καλυμμένη από ένα σύννεφο καπνών, έβλεπε το μέλλον και απαντούσε στις ερωτήσεις των ανθρώπων που έρχονταν να ζητήσουν τη συμβουλή της.

Οι απαντήσεις της ήταν τις πιο πολλές φορές διφορούμενες και κάπως μπερδεμένες αλλά οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι οι χρησμοί της ήταν ιεροί.

Το λεωφορείο συνέχισε να ταξιδεύει και ο Μάξιμος μαζί με την αδελφή του απολάμβανε το ταξίδι προς τους Δελφούς.

Ύστερα από 2 ώρες περίπου ταξίδι ο Μάξιμος και η οικογένειά του έφτασαν στους Δελφούς και άρχισαν να περιηγούνται μαζί με τους υπόλοιπους τουρίστες στην περιοχή.

Όμως ο ήλιος έκαιγε και ο Μάξιμος άρχισε να αισθάνεται ήδη ζαλισμένος. Τους ακολουθούσε πια με δυσκολία.

Η μητέρα του τον φώναξε να τους προλάβει καθώς η οικογένειά του είχε ήδη αρχίσει να απομακρύνεται και να κατευθύνεται μαζί με τους υπόλοιπους τουρίστες προς το γειτονικό αρχαίο θέατρο που υπήρχε στην περιοχή.

-Μητέρα, είπε ο Μάξιμος, έχω κουραστεί πολύ, η ζέστη και ο δυνατός ήλιος με έχουν ζαλίσει. Πειράζει να κάτσω εδώ να σας περιμένω, στη σκιά αυτής της ελιάς; Δε νομίζω να αργήσετε πολύ.

-Εντάξει Μάξιμε, είπε η μητέρα. Αν έχεις κουραστεί περίμένέ μας εδώ. Σύντομα θα γυρίσουμε να σε πάρουμε.

Ο Μάξιμος χαιρέτησε τους γονείς του καθώς τους έβλεπε να απομακρύνονται προς το αρχαίο θέατρο. Έβγαλε το μπουκαλάκι με το νερό που είχε μέσα στο σακίδιό του και έκατσε στις ρίζες μιας ελιάς, όπου η πυκνή σκιά της έκανε τη ζέστη κάπως πιο υποφερτή. Ξεδίψασε με το νερό και άρχισε να παρατηρεί γύρω του πιο προσεκτικά.

Δίπλα του βρισκόταν το κέντρο του αρχαίου ναού το οποίο περιτριγυριζόταν από ψηλές κολώνες που σχημάτιζαν έναν πελώριο κύκλο. Άρχισε να φαντάζεται ότι κάπου εκεί θα καθόταν και η περίφημη Πυθία, η οποία χαμένη μέσα στους καπνούς από τα θυμιάματα θα έβγαζε τους χρησμούς της.

Ο Μάξιμος έκλεισε τα μάτια του προσπαθώντας να φανταστεί την εικόνα της Πυθίας. Και τότε, μέσα στην απόλυτη σιωπή του μεσημεριού, άκουσε ξαφνικά ένα θρόισμα και νόμισε ότι είδε με την άκρη του ματιού του μια φευγαλέα κίνηση πίσω από τις κολόνες. Ένιωσε ένα κύμα δροσερού αέρα να διαπερνά την καυτή ατμόσφαιρα.

Σταμάτησε την αναπνοή του προσπαθώντας να αφουγκραστεί τον παραμικρό ήχο, αλλά το μόνο που κατάφερε να ακούσει ήταν ο δυνατός ήχος της καρδιάς του που τώρα χτυπούσε σαν τρελή. Πλησίασε τότε προς τις κολόνες, όπου του φάνηκε πως είδε αυτή την αχνή κίνηση.

-Είναι κανείς εκεί; Φώναξε απότομα ο Μάξιμος. Τόσο απότομα μάλιστα που τρόμαξε κι ο ίδιος από το ξαφνικό άκουσμα της φωνής του.

Ο Μάξιμος σήκωσε το κεφάλι του προς τις κορυφές των κιόνων του ναού γιατί παρατήρησε ότι το φως του ήλιου άρχισε να δυναμώνει διαρκώς ώσπου έγινε τόσο εκτυφλωτικό που ανάγκασε τον Μάξιμο να σκεπάσει τα μάτια του με το χέρι του για να μην τυφλωθεί.

-Άνοιξε τα μάτια σου Μάξιμε, άκουσε ξαφνικά μια βαθιά φωνή να του μιλάει.

Ο Μάξιμος άνοιξε τρομαγμένος τα μάτια του και αυτό που αντίκρισε τον έκανε να παγώσει.

Πίσω από τους κίονες του ναού άρχισαν να ξεπροβάλλουν ένας ένας επτά ηλικιωμένοι άνδρες, με μακριά μαλλιά και γενειάδες, ντυμένοι με χιτώνες σαν αυτούς που φορούσαν οι αρχαίοι Έλληνες.

- Ποιοι είστε; Ρώτησε ο Μάξιμος με φωνή που έτρεμε από την έκπληξη.

- Μη φοβάσαι Μάξιμε, του απάντησε ένας από τους άντρες που στηριζόταν σε ένα μακρύ ραβδί. Μας ξέρεις μας έχεις ξαναδεί πολλές φορές μέσα στα σχολικά σου βιβλία. Είμαστε Οι επτά σοφοί της αρχαιότητας και σίγουρα έχεις ακούσει πολλά για εμάς.

Οι 7 άντρες άρχισαν να συστήνονται ένας ένας στο Μάξιμο

-Εγώ είμαι ο Θαλής ο Μιλήσιος, είπε ο πρώτος.

-Εγώ ονομάζομαι Σόλων ο Αθηναίος

-Εγώ είμαι ο Βίας ο Πριηνεύς.

-Κλεόβουλος ο Ρόδιος, χάρηκα πολύ που σε γνώρισα Μάξιμε.

-Εγώ είμαι ο Περίανδρος ο Κορίνθιος.

-Κι εγώ ο Χίλων ο Λακεδαιμόνιος

-Κι εγώ είμαι ο Πιττακός ο Μυτιληναίος. Μπορεί να σου φανεί περίεργο που μας βλέπεις μπροστά σου. Κανονικά οι αρχαίοι Έλληνες δεν είναι δυνατόν να συναντιούνται με τους σύγχρονους, όμως αυτή τη φορά ήταν ανάγκη να κάνουμε μια εξαίρεση, γιατί σε χρειαζόμαστε Μάξιμε.

-Εμένα; Ρώτησε απορημένος ο Μάξιμος. Τι μπορεί να χρειάζονται τόσο σοφοί άνθρωποι ένα παιδί; Και πώς βρεθήκατε εδώ; Δεν καταλαβαίνω τι γίνεται. Τότε ο Σόλων ο Αθηναίος πλησίασε τον Μάξιμο και του είπε :

-Εδώ και πολλούς αιώνες κρατάμε χαραγμένη μέσα σε αυτόν το ναό όλη τη σοφία του κόσμου μας. Με αυτή τη σοφία μεγαλώναμε για χιλιάδες χρόνια τα παιδιά μας και τη μεταδίδαμε από γενιά σε γενιά.

Όμως όσο περνάει ο καιρός οι άνθρωποι ξεχνούν όσα τους διδάξαμε και γίνονται όλο και πιο κακοί, πιο σκληροί, πιο εγωιστές, πιο πολεμοχαρείς, γεμάτοι φθόνο και πολλές φορές γεμάτοι με μίσος, άπληστοι και ψεύτες. Ο κόσμος μας χαλάει, σαπίζει και εμείς που τον βλέπουμε να καταστρέφεται νιώθουμε πως δεν μπορούμε απλά να παρακολουθούμε την καταστροφή του χωρίς να κάνουμε τίποτα.

Γι αυτό και αποφασίσαμε να βγάλουμε στην επιφάνεια και πάλι και να διαδώσουμε αυτή την αρχαία σοφία, τη γνώση του σωστού και του λάθους, του καλού και του κακού, το δρόμο που οδηγεί στην αρετή και που αν όλοι μας ακολουθήσουμε ο κόσμος μας θα γίνει ένας κόσμος πολύ πιο όμορφος.

Τότε ο Χίλων ο Λακεδαιμόνιος πλησίασε τον Μάξιμο κρατώντας έναν ολόχρυσο δίσκο όπου επάνω του ήταν προσεκτικά τοποθετημένες ένα σωρό περγαμηνές. Ο Χίλων άφησε το δίσκο μπροστά στα πόδια του Μαξίμου.

-Άνοιξε τις περγαμηνές μια μια και διάβασε δυνατά
Μάξιμε, του είπε ο Πιττακός ο Μυτιληνεύς.

Ο Μάξιμος γονάτισε, πήρε από κάτω την πρώτη
περγαμηνή, την ξετύλιξε και διάβασε δυνατά:

«Έπου θεώ": Ακολουθήσε το δρόμο του Θεού.

ΕΠΟΥ ΘΕΩ

(ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ
ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ)

-Συνέχισε να διαβάζεις και τις άλλες περγαμηνές Μάξιμε. Μη σταματήσεις σε παρακαλώ μέχρι να διαβάσεις και την τελευταία, του είπε ο Σόλων.

Ο Μάξιμος ξετύλιξε την επόμενη και διάβασε πάλι δυνατά:

Νόμω πείθου : Να υπακούς στους νόμους.

Άρχισε τότε να διαβάζει όλες τις περγαμηνές με τη σειρά χωρίς να σταματήσει λεπτό.

ΝΟΜΩ ΠΕΙΘΟΥ

**(ΝΑ ΥΠΑΚΟΥΣ
ΣΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ)**

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΑΙΔΟΥ. *(Να σέβεσαι τους μεγαλύτερους)*

Σ' ΕΑΥΤΟΝ ΑΙΔΟΥ. *(Να σέβεσαι τον εαυτό σου.)*

ΦΟΝΟΥ ΑΠΕΧΟΥ. *(Να μη φονεύεις.)*

ΟΡΚΩ ΜΗ ΧΡΩ. *(Να μην ορκίζεσαι)*

ΕΣΤΙΑΝ ΤΙΜΑ. *(Να τιμάς το σπίτι σου.)*

ΓΑΜΟΥΣ ΚΡΑΤΕΙ. *(Να σέβεσαι το γάμο σου.)*

ΕΞ ΕΥΓΕΝΩΝ ΓΕΝΝΑ. *(Να προσπαθείς να συγγενέψεις με καλούς ανθρώπους.)*

Ο ΜΕΜΕΙΣ ΔΟΣ. *(Να δίνεις φροντίδα και αγάπη σε όσους νοιάζεσαι.)*

ΗΤΤΩ ΥΠΕΡ ΔΙΚΑΙΟΥ. *(Να μάχεσαι για το δίκαιο, το καλό.)*

ΑΡΧΕ ΣΕΑΥΤΟΥ (Να κυριαρχείς του εαυτού σου

(αυτοπειθαρχία).

ΘΥΜΟΥ ΚΡΑΤΕΙ. (Να συγκρατείς το θυμό σου)

ΟΜΙΛΕΙ ΠΡΑΩΣ. (Να μιλάς ήρεμα)

ΓΛΩΤΤΑΝ ΙΣΧΕ. (Να συγκρατείς τη γλώσσα σου)

ΜΗ ΘΡΑΣΥΝΟΥ. (Να μην είσαι θρασύς.)

ΑΡΡΗΤΑ ΜΗ ΛΕΓΕ. (Να μην αποκαλύπτεις μυστικά.)

ΦΡΟΝΗΣΙΝ ΑΣΚΕΙ. (Να καλλιεργείς τη σκέψη, το νου.)

ΜΕΛΕΤΕΙ ΤΟ ΠΑΝ. (Να μελετάς τα πάντα.)

ΠΑΣΙ ΔΙΑΛΕΓΟΥ (Να μιλάς με όλους)

ΑΚΟΥΕ ΠΑΝΤΑ. (Να ακούς τα πάντα.)

ΔΟΞΑΝ ΔΙΩΚΕ. (Να επιδιώκεις τη δόξα)

ΔΟΞΑΝ ΜΗ ΛΕΙΠΕ. (Να μην υποτιμάς τη Δόξα.)

ΕΥΦΗΜΟΣ ΙΣΘΙ. (Να έχεις καλή φήμη).

ΑΓΑΘΟΥΣ ΤΙΜΑ. (Να τιμάς τους Καλούς ανθρώπους)

ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΤΙΜΑ. (Να εκτιμάς τις ευεργεσίες που σου γίνονται).

ΕΠΑΙΝΕΙ ΑΡΕΤΗΝ. (Να επαινείς την Αρετή ή τον ενάρετο άνθρωπο)

ΚΑΛΟΝ ΤΟ ΛΕΓΕ. *(Να λες το Ορθό, το Δίκαιο, την Αλήθεια.)*

ΕΥΛΟΓΕΙ ΠΑΝΤΑΣ. *(Να λες καλά λόγια για όλους)*

ΕΥΓΕΝΕΙΑΝ ΑΣΚΕΙ. *(Να είσαι ευγενικός.)*

ΦΙΛΟΦΡΟΝΕΙ ΠΑΣΙΝ. *(Ν' αγαπάς τους πάντες και τα πάντα.)*

ΟΜΟΙΟΙΣ ΧΡΩ. *(Να συναναστρέφεις με τους ομοίους σου.)*

ΤΥΧΗ ΜΗ ΠΙΣΤΕΥΕ. *(Να μην πιστεύεις στην τύχη (στα τυχερά παιχνίδια) ή να μη γίνεσαι τυχοδιώκτης.)*

ΕΓΓΥΗΝ ΦΕΥΓΕ. *(Ν' αποφεύγεις να βάζεις εγγύηση για κάποιον ή για κάτι.)*

ΧΑΡΙΝ ΕΚΤΕΛΕΙ. *(Να κάνεις χάρες.)*

ΦΙΛΟΙΣ ΒΟΗΘΕΙ. *(Να βοηθάς τους φίλους.)*

ΦΙΛΙΑΝ ΑΓΑΠΑ. *(Να αγαπάς τη Φιλία.)*

ΦΙΛΟΙΣ ΕΥΝΟΕΙ. *(Να ευνοείς (βοηθάς) τους φίλους.)*

ΦΙΛΙΑΝ ΦΥΛΑΤΤΕ. *(Να διαφυλάττεις τη Φιλία.)*

ΦΙΛΩ ΧΑΡΙΖΟΥ. *(Να είσαι πάντα διαθέσιμος στους φίλους σου)*

ΛΕΓΕ, ΠΡΑΤΤΕ ΔΙΚΑΙΑ. *(Να λές και να πράττεις
δίκαια.)*

ΚΡΙΝΕ ΔΙΚΑΙΑ. *(Να κρίνεις δίκαια)*

ΑΔΙΚΕΙΝ ΜΙΣΕΙ. *(Να μισείς την αδικία.)*

ΥΙΟΥΣ ΠΑΙΔΕΥΕ. *(Να εκπαιδεύεις τα παιδιά σου)*
ΣΟΦΙΑΝ ΖΗΤΕΙ. *(Ν' αναζητάς τη Σοφία)*
ΜΑΝΘΑΝΩΝ ΜΗ ΚΑΜΝΕ. *(Να μην κουράζεσαι να μαθαίνεις).*
ΣΟΦΟΙΣ ΧΡΩ. *(Να συναναστρέφεις με Σοφούς ή να
χρησιμοποιείς τη Σοφία σου).*
ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΓΙΝΟΥ. *(Να γίνεις Φιλόσοφος).*
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΑΝΤΕΧΟΥ. *(Να προσηλώνεσαι στην Εκπαίδευσή σου
και να υπομένεις τις δυσκολίες της.)*

ΑΙΤΙΩ ΠΑΡΟΝΤΑ. *(Να προσπαθείς να εξηγήσεις όσα σου συμβαίνουν.)*

ΥΙΟΙΣ ΜΗ ΚΑΤΑΘΑΡΡΕΙ. *(Να μην αποκαρδιώνεις τα παιδιά σου.)*

ΚΟΙΝΟΣ ΓΙΝΟΥ. *(Να είσαι Κοινωνικός.)*

ΤΩ ΒΙΩ ΜΑΧΟΥ. *(Να μάχεσαι -αγωνίζεσαι για τη ζωή.)*

ΑΤΥΧΟΥΝΤΙ ΣΥΝΤΑΧΘΟΥ. *(Να συμπάσχεις με τον δυστυχισμένο.)*

ΕΛΠΙΔΑ ΑΙΝΕΙ. *(Να μη χάνεις την ελπίδα σου).*

ΧΡΟΝΟΥ ΦΕΙΔΟΥ. *(Να εκμεταλλεύεσαι το χρόνο σου)*

ΟΜΟΝΟΙΑΝ ΔΙΩΚΕ. *(Να επιδιώκεις την ομόνοια)*

ΒΙΑΣ ΜΗ ΕΧΟΥ. *(Ν' αποφεύγεις τη βία.)*

ΝΟΜΩ ΠΕΙΘΟΥ. *(Να πειθαρχείς στον Νόμο ή να είσαι Νομοταγής.)*

ΕΧΘΡΟΥΣ ΑΜΥΝΟΥ. *(Να προφυλάσσεσαι από τους εχθρούς σου)*

ΘΝΗΣΚΕ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ *(Να πεθαίνεις για την Πατρίδα.)*

ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΓΙΝΟΥ. (Να είσαι ευγνώμων)

ΨΕΓΕ ΜΗΔΕΝΑ. (Να μην κατηγορείς κανέναν.)

ΦΘΟΝΕΙ ΜΗΔΕΝΙ. (Κανέναν να μην φθονείς ή ζηλεύεις.)

ΔΟΛΟΝ ΦΟΒΟΥ. (Να φοβάσαι τον δόλο, την πονηριά)

ΚΑΚΙΑΝ ΜΙΣΕΙ. (Να μισείς την κακία.)

ΕΡΙΝ ΜΙΣΕΙ. (Να μισείς τους καυγάδες)

ΑΠΟΝΤΙ ΜΗ ΜΑΧΟΥ. (Να μην κακολογείς αυτόν που είναι απών.)

ΠΛΟΥΤΕΙ ΔΙΚΑΙΩΣ. *(Να πλουτίζεις δίκαια.)*

ΔΙΚΑΙΩΣ ΚΤΩ. *(Ν' αποκτάς πράγματα τίμια)*

ΚΤΩΜΕΝΟΣ ΗΔΟΥ. *(Να είσαι ευχαριστημένος με αυτά που αποκτάς.)*

ΕΧΩΝ ΧΑΡΙΖΟΥ. *(Όταν έχεις, να χαρίζεις.)*

ΜΕΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ. *(Το καλύτερο είναι αυτό που έχει μέτρο)*

ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ. *(Τίποτα να μην είναι υπερβολικό.)*

ΣΑΥΤΟΝ ΙΣΘΙ. *(Μη χάνεις τον εαυτό σου)*

ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ. *(Να γνωρίζεις τον εαυτό σου)*

ΜΗ ΕΠΙ ΠΑΝΤΙ ΛΥΠΟΥ. *(Να μη λυπάσαι για το κάθε τι.)*
ΑΛΥΠΩΣ ΒΙΟΥ. *(Να επιδιώκεις να ζεις χωρίς λύπες.)*
Σ' ΕΑΥΤΟΝ ΕΥ ΠΟΙΕΙ. *(Να κάνεις ό,τι καλύτερο για τον
εαυτό σου.)*
ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΘΗΡΩ. *(Να κυνηγάς το καλό σου.)*

ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ *(Να τιμάς τους Προγόνους.)*
ΕΠΙ ΝΕΚΡΩ ΜΗ ΓΕΛΑ. *(Να μην κοροϊδεύεις τους
νεκρούς.)*

ΠΑΙΣ ΩΝ ΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΘΙ, ΗΒΩΝ ΕΓΚΡΑΤΗΣ, ΜΕΣΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ,
ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΣΟΦΟΣ.

*(Ως Παιδί να είσαι Κόσμιος, ως έφηβος Εγκρατής,
ως άνδρας Δίκαιος και ως γέροντας Σοφός.)*

Όταν ο Μάξιμος διάβασε και την τελευταία περγαμηνή, ξεπρόβαλε από το βάθος του ναού μια γυναικεία φιγούρα.

Την αναγνώρισε αμέσως. Ήταν η Πυθία σκεπασμένη με ένα διάφανο πέπλο.

Η πυθία σήκωσε ψηλά τα χέρια της προς τον ουρανό και είπε δυνατά:

-“Ελλάδα: Ασκός κλυδωνιζόμενος μα ποτέ βυθιζόμενος”

-Αυτός είναι ο χρησμός της Πυθίας για τον τόπο μας Μάξιμε, είπε ο σοφός Σόλωνας. Και θα είναι για πάντα αληθινός όσο κουβαλάει μέσα του το αρχαίο πνεύμα των Δελφών.

-Αυτό όμως πρέπει να το ξαναθυμηθούν οι άνθρωποι γιατί έχουν αρχίσει να το εγκαταλείπουν.

-Χαρίζουμε στους ανθρώπους τον θησαυρό των Δελφών. Όποιοι τον δεχτούν θα νικήσουν. Οι ανόητοι θα τον αγνοήσουν, ξαναείπε η Πυθία.

-Πάρε το θησαυρό των Δελφών Μάξιμε και μοίρασέ τον σε όλους τους ανθρώπους, είπε ο σοφός Πιπτακός.

Ο Μάξιμος τότε ένιωσε ένα απαλό σκούντημα στον ώμο.

-Έλα επιτέλους, ξύπνα υπναρά, ήρθε η ώρα να φύγουμε. Το λεωφορείο μας περιμένει, άκουσε ξαφνικά ο Μάξιμος μια γνώριμη φωνή να του μιλάει και σύντομα αντιλήφθηκε ότι ήταν η μητέρα του που προσπαθούσε να τον ξυπνήσει.

-Τί; Τι έγινε;

-Μαμά;

Ο Μάξιμος σηκώθηκε όρθιος και κοίταξε γύρω του μπερδεμένος.

-Έφυγαν; ρώτησε κοιτώντας τριγύρω, ψάχνοντας για την Πυθία και τους 7 σοφούς.

-Ποιοί; Μάξιμε, εμείς μόλις ήρθαμε. Δεν είδαμε κανέναν εδώ, είπε η μητέρα του.

-Οι 7 σοφοί; η Πυθία; Τί έγιναν;

-Μάλλον όνειρο έβλεπες αδερφούλη. Κοιμήθηκες για τα καλά εδώ κάτω από την σκιά.

-Όνειρο; κρίμα και ήταν τόσο ωραίο και τόσο ζωντανό σαν να ήταν αληθινό, είπε ο Μάξιμος.

-Έλα μη χασομερούμε άλλο Μάξιμε, είπε ο πατέρας, το λεωφορείο μας περιμένει.

Ο Μάξιμος φόρεσε το σακίδιό του και ξεκίνησε.
Καθώς έφευγε γύρισε το κεφάλι του να δει για τελευταία φορά τον ναό.

Και τότε μια ακτίνα φωτός φώτισε την κορυφή του πρόναου και φάνηκε να είναι κάτι χαραγμένο.
Ο Μάξιμος κοίταξε πολύ προσεκτικά και διάβασε:

«ΓΝΩΘΙ Σ ΕΑΥΤΟΝ».

ΓΝΩΘΙ
ΣΕ ΑΥΤΟΝ

-Μαμά, μπαμπά, φώναξε ο Μάξιμος και έτρεξε προς τους γονείς του. Τους έπιασε από το χέρι και χαμογελώντας τους είπε:

-Οι Δελφοί μας χάρισαν ένα θησαυρό. Όποιοι τον δεχτούν θα νικήσουν, οι ανόητοι θα τον αγνοήσουν.

Πάμε. Έχω τόσα πολλά να σας πω.

ΤΕΛΟΣ

 storyjumper

storyjumper.com